Dosarul nr. *****-209/2025 (*****-25*****56907-38-*****-07**********2025)

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

24 decembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecător Eugeniu Russ

Grefierilor Natalia Catarău

Natalia Cemîrtan

Cu participarea:

Procurorului Vasile Botnarenco

Părţi vătămate (*prin videoconferință*) Evghenia Railean

Avocatului Constantin Mustea

Inculpatului Alexei Ceban

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364***** din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ceban Alexei Valeriu, născut la *****3 octombrie 2025, IDNP *****, domiciliat în s.Climăuții de Jos, r-nul *****, moldovean, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, cu antecedente penale stinse,

în comiterea infracțiuni prevăzute de articolele *****86 alin. (*****) Cod penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 07 noiembrie 2025 – 24 decembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

*****.*****. Inculpatul ***Ceban Alexei Valeriu***, la *****4 aprilie 2025, ora concretă nu a fost posibil de stabilit, aflând-se în gospodăria lui Railean Evghenia, amplasată s. Cușmirca, raionul *****, având acces liber în casa de locuit, în scop de profit, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, dintr-un sertar, a sustras cârdul bancar pe numele Railean Evghenia, ulterior, Ceban Alexei s-a deplasat la bancomatul Moldova Agroindbank din str. Păcii 2 or. *****, unde în aceeași zi, *****4.04.2025, a efectuat o extragere de numerar în sumă de 5000 lei, o extragere de numerar în sumă de 2000 lei și o extragere de numerar în sumă de 5000 lei, astfel Ceban Alexei a sustras de pe cârdul lui Railean Evghenia suma de *****2000 lei, ulterior la 2***** aprilie 2025, ora concretă nu a fost posibil de stabilit, de la bancomatul Moldova Agroindbank din str. Păcii 2 or. *****, Ceban Alexei, efectuînd o extragere în sumă de 5000 lei și o extragere în sumă de 2500 lei, a sustras de pe cârdul lui Railean Evghenia suma de 7500 lei, astfel prin acțiunile sale intenționate, Ceban Alexei a provocat părții vătămate Railean Evghenia un prejudiciul material suma de *****9 500 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ceban Alexei Valeriu au fost încadrate juridic conform art. *****86 alin. (*****) din Codul penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*.

Privind procedura.

2.***.** În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ceban Alexei Valeriu a înaintat o cerere şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364***** din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate fapta indicatî în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Constantin Mustea, care acționează în interesele inculpatului Ceban Alexei Valeriu, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestea, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cereri şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364*****, alin. (*****) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364*****, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Ceban Alexei Valeriu din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte fapta incriminată lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Ceban Alexei Valeriu cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364***** din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (*****) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (*****) din Codul de procedură

penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.***.** Inculpatul **Ceban Alexei Valeriu**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. *****08 din Codul de procedură penală, a declarat că, nu ține minte ziua, dar în luna aprilie 2025, a fost la doamna Railean Evghenia și a ajutat-o la tăiat lemnele. Doamna Evghenia s-a luat la ceartă cu soțul ei Railean Ivan. După care Ivan Railean l-a rugat ca să sune la salvare căci Railean Evghenia se simțea rău. A venit salvarea și poliția au vorbit cu soțul doamnei Evghenia și doamna Evghenia a fost luată de salvare la Orhei, iar el a rămas la Railean Evghenia acasă împreună cu soțul ei Railean Ivan ca să îl ajute mai departe. În aceeași seară a sunat doamna Evghenia Railean din spital de la Orhei și l-a întrebat pe soț dacă nu ține minte unde a pus cardul și portmoneul, deoarece să i-a seama că acolo pe card sînt bani în sumă de 22000 lei. Astfel el a auzit discuția dintre soți a găsit cardul pe care l-a ascuns, iar portmoneul i l-a dat lui Railean Ivan. A doua zi a venit în or.***** și a scos de pe acel card 5000 lei, apoi a mai scos 2000 lei, după care iarăși a mai scos 5000 lei, iar din acești bani și-a cumpărat de îmbrăcat. La acel moment el era cu fratele său Ceban Vadim, care a văzut că a scos 5000 lei. A doua zi după ce a scos banii a plecat la Chișinău la fratele cele mai mic Ceban Valerii, la care a stat o zi pînă ce a terminat banii. Peste o săptămînă s-a dus iarăși or.***** la BC"Agroindbank"SA și a mai scos 5000 lei și ulterior încă 2500 lei. După care s-a dus în ***** și a pus cârdul la loc în portmoneu.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptei.

4.***.** Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (*****) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Ceban Alexei Valeriu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful ***** din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(*****) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. *****0*****, alin. (*****) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al

pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.2. *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Ceban Alexei Valeriu își recunoaşte vina în comiterea infracțiuni imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiuni, după cum urmează:*

- ***Declarațiile părții vătămate Railean Evghenia*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, locuiește împreună cu soțul Railean Ivan. De baștină este din s. Climăuții de Jos r. ***** și pe frații Ceban (Alexei, Valerii și Vadim) îi cunoaște foarte bine deoarece era în relații de prietenie cu mama lor care deja demult a decedat. Ei deseori veneau la ei în vizită și îi ajutau cu lucrul casnic. Erau ca copiii ei. Pe data de *****2 aprilie 2025 Ceban Alexei și Vadim au venit la ei în vizită, au mai stat la ei, i-au ajutat la tăiat lemne după care au plecat acasă. A doua zi, pe *****3 aprilie 2025 ei iarăși au venit în ospeție, unde au stat la masă, au mai servit băuturi alcoolice apoi au rămas peste noapte. În ziua următoare, ea conflicta cu soțul, după care Alexei a solicitat ambulanța, spunînd medicilor precum că ar avînd probleme psihice. În continuare a fost transportată la spitalul de psihiatrie din s. Burcuta r-nul Orhei. În momentul în care î-și aduna lucrurile pentru spital, a luat din portmoneu buletinul de identitate, fapt care a fost văzut de Ceban Alexei. La fel putea observa și faptul că în portmoneu se mai afla și câardul bancar MICB pe care primea pensia și salariul. Lîngă card se mai afla și anexa cardului pe care era indicat codul PIN al cardului. Portmoneul l-a pus la loc și a plecat la spital unde s-a aflat timp de *****0 zile. După ce a revenit acasă, pe data de 29.04.2025 a luat cardul MICB din portmoneu și s-a dus la bancomat ca să extragă bani însă a depistat că de pe card lipsește suma de *****9500 lei pe care o avea. Tot atunci, a realizat că numai Ceban Alexei putea să-i ia cardul din portmoneu și să extragă banii. Despre prezența cardului cunoștea și soțul însă el este imobilizat și nu se poate deplasa. De la acel moment frații Ceban nu au mai fost în vizită. Menționează că, în comiterea infracțiunii date îl bănuiește doar pe Ceban Alexei, deoarece numai el a văzut unde se afla cardul bancar. În urma acțiunilor lui Ceban Alexei a suferit un prejudiciu material considerabil (f. d. 20);

- ***Declarațiile martorului Railean Ivan*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, că locuiește împreună cu soția Railean Evghenia. Deoarece soția sa este de baștină din s.Climăuții de Jos r.***** și era prietenă cu mama fraților Ceban, după deces frații s-au atașat de soție. Ceban Alexei,Vadim și Valeriu deseori se duceau la ei în ospeție. Îi ajuta cu lucrul casnic. Astfel, pe data de *****2.04.2025 la ei în ospeție a venit Ceban Alexei și Vadim. După ce i-a ajutat cu lucrul la tăiat lemne ei au plecat acasă. A doua zi, pe *****3.04.2025 ei iarăși au venit la ei, unde au stat cu toții împreună la masă, au consumat băuturi alcoolice. Alexei și Vadim au rămas peste noapte la ei. În ziua următoare, Alexei a telefonat la ambulanță și a solicitat echipajul, zicînd că vine salvarea s-o ia pe soție la spitalul psihiatric. Inițial ea a crezut că Alexei glumește, doar apoi au văzut ambulanța. Alexei le-a spus medicilor precum că soția a dorit să consume pastile cu scop de suicid. Medicii nu au întrebat-o pe ea nimic și ea nu lea spus medicilor că faptele nu corespund adevărului. În continuare, soția a fost transportată la spitalul de psihiatrie din s. Burcuta, unde s-a aflat timp de *****2 zile. În acest timp, Alexei și Vadim se aflau la ei în ziua cînd soția era transportată

la spital, au mai înnoptat la ei, iar în ziua următoare au plecat acasă. La sosirea soției din spital, a dorit să extragă de pe cardul ei bani însă a depistat că de pe card lipsesc *****9500*****ei. Menționează că, cardul bancar al soției se afla într-un portmoneu în casă și în momentul cînd soția a luat buletinul pentru a pleca la spital Alexei era alături și a văzut în portmoneu și cardul bancar a soției. La fel în portmoneu se afla si anexa cu codul PIN al cardului. Alexei avea acces liber în casă, la portmoneul soției, de unde a înțeles că doar numai el putea să extragă de pe card banii menționați. La moment este imobilizat, invalid gr. I. De la acel moment frații Ceban nu au mai fost la ei în ospeție (f.d.25);

- ***Declarațiile martorului Ceban Vadim*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, în luna aprilie 2025, împreună cu fratele Ceban Alexei, s-au dus la Railean Evghenia în s. Cușmirca r-nul ***** pentru a o ajuta cu lucrul casnic. Soțul Evgheniei este invalid și nu se deplasează. În ziua respectivă ei i-au ajutat la tăiat lemne, au mai făcut lucruri prin gospodărie. Din motiv că Evghenia era în stare de ebrietate și îl amenința pe soțul ei, era foarte agresivă și la rugămintea soțului ei, Alexei a telefonat la salvare și a solicitat ajutor. În continuare Evghenia a fost transportată la spitalul de psihiatrie, iar ei au rămas acolo. La un moment dat dintr-un portmoneu care se afla într-un sertar, Alexei a luat un card bancar. În continuare el împreună cu Alexei au venit cu o mașină de ocazie la *****. Ajungînd în centrul orașului, ei au coborît și au mers spre podul căii ferate, unde i Alexei a plecat și i-a zis să-l aștepte acolo. Apoi a revenit și au mers la magazinul PPT din or. ***** și împreună și-au procurat de acolo haine. La întrebarea lui Vadim de unde are bani, i-a comunicat că a retras de pe cardul Evgheniei 5000 lei, el s-a întors în sat, iar fratele său i-a comunicat că merge în ***** (f. d.26);

- ***procesul verbal de cercetare la fața locului din 30.06.2025***, prin care a fost cercetat domiciliul lui Raileav Evghenia (f.d.9-*****0);

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 octombrie 2025***, prin care au fost examinate un suport magnetic de informații cu înregistrarea video ridicat de la bancomatul BC „MAIB" SA filiala ***** (f.d.3*****).

4.3. În acest context, prin prisma alin. (4) art. *****00 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § ***** din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 20*****6, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], *****0 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 20*****6, §33, Dimitrov şi Momin v. Bulgaria, 7 iunie 20*****8, § 5*****, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (*****) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. *****0***** alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi celelalte materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.4. În subsidiar, instanţa reţine faptul că însăşi inculpatul Ceban Alexei Valeriu a recunoscut vina, iar mai mult a acceptat şi a confirmat în detaliu despre bunurile care le-a sustras, locul şi timpul acestor fapte, care corespund celor invocate de părtea vătămată şi martori, într-un mod în care doar un făptuitor adevărat poate cunoaște. Or, Ceban Alexei Valeriu a explicat clar modul în care sustras cardul și cum a extas sumele de bani.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracţionale de către inculpat, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestei fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de Ceban Alexei Valeriu este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în cauza penală, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert fapta incriminată acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Ceban Alexei Valeriu, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acestea nemijlocit de către persoana acuzată şi săvârşirea cu vinovăţie.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată şi a acceptat să relateze despre modul comiterii în detalii aprofundate sau timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. *****03 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

4.5. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (*****), pct. *****)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: *****) dacă a avut loc fapta de

săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanța de punere sub învinuire şi a rechizitoriu, acțiunile lui Ceban Alexei Valeriu au fost încadrate juridic în baza art. *****86 alin. (*****) din Codul penal.

4.6. În concordanţă cu declaraţiile inculpatului, instanţa mai reţine faptul că acestea coroborează integral cu probele administrare la faza urmăririi penale, demonstrând caracterul veridic al informaţiei constatate, inclusiv la faza urmăririi penale, unde tot a recunoscut vina.

4.7. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. *****4 alin. (*****) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 5***** alin. (*****) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(*****) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. **********3 alin. (*****) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai *****993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364***** din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.8. ***Cu referire la încadrarea juridică în baza art. *****86 alin. (2) lit. c) din Codul penal***, instanţa statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii incriminate, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile de către părțile vătămate Railean Evghenia.

La fel, *obiectul material* al infracţiuni prevăzute de art. *****86 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Respectiv, în cadrul cauzei penale s-a confirmat proveniența bunurilor de la partea vătămată, precum şi de către inculpat, care personal a confirmat calitatea obiectelor dobândite, fiind audiat în faza judecării cauzei, precum şi a recunoscut vinovăţia în săvârşirea infracţiuni de furt, oferind detalii în acest sens în şedinţă de judecată.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. **********25 din *****3 iunie 2002)*, *bunurile* care nu sunt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv *banii*, sânt considerate *bunuri mobile*, iar conform art. 455 din Codul civil *(art. 285 în red. Legii nr. **********25 din *****3 iunie 2002)*, prin *bunuri* se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Analizând *latura obiectivă* a componențelor de infracțiune incriminate lui PCeban Alexei Valeriu instanța de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptei în temeiul art. *****86 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns.

Respectiv, cu referinţă la fapta prejudiciabilă comisă, instanţa relevă modul de deposedare a victime de bunurile sale şi imposedarea, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunurile sustrase de către inculpat, pe care ulterior ultimul le-a utilizat după propria dorinţă şi conform propriei convingeri, adică le-a păstrat sau le-a utilizat în scopul sporirii propriului patrimoniu, circumstanţe de fapt confirmate în şedinţă de judecată de inculpat.

Ilegalitatea acţiunilor acestora şi gratuitatea luării bunurilor sustrase s-au manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declaraţiile acesteia la urmărirea penală, recunoscute de inculpat prin cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, ce denotă că acesta a acţionat intenţionat cu scopul de a sustrage bunurile ce aparţin părți vătămate, de a dispune definitiv de acestea şi nicidecum în scopul unei folosinţe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victime, ci se aflau în posesia reală a ultimilor la

momentul săvârşirii fiecărei infracţiuni, ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* părţii vătămate, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părţilor vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Stabilirea modului ascuns în cazurile incriminării componenţei prevăzute la art. *****86 din Codul penal, în opinia instanţei a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv în toate speţele deduse judecării şi s-a realizat în opinia instanţei, pe neobservate pentru victima care a depistat lipsa bunurilor doar după o perioadă distinctă de la momentul sustragerii, or în acest context, în timpul săvârşirii infracţiunii, inculpatul nu se afla în nemijlocita apropiere de victimă într-un caz şi în proximitatea acestor în alt caz, dar având certitudinea că nu a fost observat iniţial şi că bunurile se aflau fără supraveghere temporar, acesta a acţionat într-un mod imperceptibil pentru terţi şi a sustras bunurile acestei persoane, astfel încât a rămas neremarcat până a dispus ce acestea, ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de partea vătămată şi confirmate integral de inculpatul Ceban Alexei Valeriu.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de furt face parte din rândul infracţiunilor materiale şi s-a consumat în fiecare caz din momentul luării bunurilor din posesia victimelor cu dispunerea ulterioară de acestea după propria dorinţă a făptuitorului, prin ce se întregeşte latura obiectivă a fiecărei infracţiuni incriminate inculpatului.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra* denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Ceban Alexei Valeriu, care de altfel a comis infracţiunea cu aspect de profesie, deprindere şi/sau îndeletnicire.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, în cazul de furt, acesta s-a folosit de momentul neremarcării sale de alte persoane, iar ulterior a acţionat în scopul realizării laturii obiective şi a luat bunurile pentru a dispune de ele.

Concomitent, Ceban Alexei Valeriu a luat bunurile care aparţin părţi vătămate, cu năzuinţa ulterioară de a de a le păstra pentru el şi de a obţine o creştere a propriului patrimoniu sau de îmbunătăţire a situaţiei sale în cazul dobândirii mijloacelor băneşti, prin ce a demonstrat evident şi scopul de cupiditate, fapt confirmat în ansamblu prin mijloacele de probă administrate, având drept motivaţie dorinţa de a-şi spori patrimoniul său, în detrimentul victimei.

Instanța de judecată mai reține și faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în faza judecării cauzei, oferind detalii despre modul sustragerii bunurilor și chiar dacă acest mijloc de probă nu este determinant în acest caz, declaraţiile acestuia au fost apreciate ca veridice,

din motivul coroborării cu alte mijloace de probă enunţate mai sus şi din lipsa oricăror discrepanţe cu acestea, or instanţa conchide că doar un făptuitor adevărat ar fi putut recunoaşte fapta incriminată, oferind ulterior şi detalii despre modul de comitere a infracţiuni.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 2***** din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunile prevăzute de art. *****86 din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiuni a atins vârsta de *****4 ani.

Respectiv, instanţa analizând materialele cauzei penale constată că Ceban Alexei Valeriu întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate, conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei este născut pe *****3 octombrie *****998 şi nu se află la evidenţa medicului psihiatru cât și la evidenţa medicului narcolog.

4.9. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Ceban Alexei Valeriu în baza art. ********86 alin. (*****) din Codul penal** conform semnelor *„sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiuni constatate.

4.***0.** În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiuni în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea lui Ceban Alexei Valeriu la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.***.** De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ceban Alexei Valeriu vinovat de săvârșirea infracțiuni incriminate, cu stabilirea unei sancțiuni cu închisoare pe un termen de ***** an și 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, argumentând prin faptul că inculpatul mu este la prima abatere și în privința acestuia se mai examenează cauze penale.

Partea vătămată Railean Evghenia în ședința de judecată referitor la pedeapsă a lăsat la discreția instanței de judecată.

A contrario, apărătorul Constantin Mustea, care acționează în interesele inculpatului Ceban Alexei Valeriu, în dezbaterile judiciare a menționat că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, totodată, inculpatul ar fi colaborat cu organul de urmărire penală. Apărătorul a pledat pentru o pedeapsă mai blândă, considerând oportună aplicarea pedepsei neprivative de libertate.

Inculpatul Ceban Alexei Valeriu, în cadrul ultimului cuvânt a menționat că soluția rămâne la discreția instanței, însă solicită o peadeapsă neprivativă de libertate.

5.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal,

la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.6***** alin.(*****) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) *****6 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în *****9 octombrie *****992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

5.3. Privind gravitatea infracţiuni prevăzute de art. *****86 alin. (*****) din Codul penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.*****6 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Ceban Alexei Valeriu face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Totodată, instanța de judecată reține că Ceban Alexei Valeriu a comis infracțiunea în lipsa circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, cît și lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Ceban Alexei Valeriu de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

5.4. În continuare, instanţa de judecată conchide că art. *****86 alin. (*****) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la *****20 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani*.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[*****] din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[*****] din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptei indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. *****86 alin. (*****) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80[*****] alin. (*****) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa *cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale (în condiţiile art. 64 alin. (3) din Codul penal), muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 90 la *****80 de ore sau închisoare în limita minimă stabilit de art. 70 alin. (2) din Codul penal de la 3 luni până la ***** an şi 6 luni***.

5.5. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiuni săvârșite, care sunt distincte după relaţiile sociale protejate şi cu aspect de îndeletnicire în cazul sustrageri comise de inculpat, iar reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului, a fost violat de dreptul persoanei la protecţia proprietăţii sale şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii, acesta formându-şi o activitate sau o îndeletnicire din aceste acţiuni, neavând intenţia corectării.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat parţial şi a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, or inculpatul în mod cert a comis infracţiunea cu aspect de îndeltnicire, perturbând în ansamblu viaţa socială şi acesta este predispus aşadar în continuare să mai comită asemenea infracţiuni, fiind vădit periculos pentru societate, ce impune posobilitatea sancţionării sale exclusiv cu închisoare.

Astfel, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptei comise, comportamentul său, dar şi luând în consideraţie faptul că inculpatul a desfăşurat o activitate infracţională, fiind în esență o îndeletnicire a acestuia, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Ceban Alexei Valeriu este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, or în pofida faptului că inculpatul pe întreg parcursul procesului penal a demonstrat dorinţa de colaborare cu organul de urmărire penală, când a recunoscut fapta şi a detaliat modul comiterii acestea, cât şi inclusiv în instanță, acesta nu a conștientizat faptul că acțiunile acestuia fiind ilegal, menționând expres că acesta este un mod de viață al acestuia, nedorind să schimbe ceva în comportamentul acestuia, iar mai mult, faptul recunoaşterii vinei a fost luat în considerare la reducerea limitelor de pedeapsă aplicabilă în privinţa sa.

Din aceste motive instanța de judecată nu poate admite argumentele apărătorului cu privire la aplicarea unei pedepse alternative închisorii, deoarece în acest caz nu va fi satisfăcut scopul pedepsei penale.

Instanţa reţine astfel că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie, reieşind din prezenţa circumstanţelor expuse anterior, dar şi luând în consideraţie comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal, starea sa şi necesitatea resocializării ulterioare a inculpatului, cât şi eventual responsabilizarea sa în cazul restituirii prejudiciilor părţii vătămate.

Aşadar, instanţa va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. *****86 alin. (*****) din Codul penal**, ținând cont de prevederile art. 80***** alin. (*****) Codul penal o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 luni.

5.6. În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5.7. Concomitent, reieşind din faptul că la moment inculpatul Ceban Alexei Valeriu se află în arest preventiv pe o altă cauză penală, termenul de executare pedepsei în privinţa acestuia, se va calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe.

Cu privire la măsura preventivă.

6.***.** În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (*****) pct. *****5) şi art. 395 alin. (*****) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Vasile Botnarenco a solicitat aplicarea măsurii preventive-arestarea preventive în privința inculpatului până la rămânerea definitivă a sentinţei.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (*****) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea,* înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. *****75 alin. (*****) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.*****76 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieşind din conţinutul art. *****85 alin. (*****) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În continuare, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Ceban Alexei Valeriu a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea apricării măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Ceban Alexei Valeriu la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de aplica măsura de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Ceban Alexei Valeriu, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru execuatarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

7.***.** Cu referire la prevederile art. *****6*****-*****62, art.385 alin.(*****) pct.*****3, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat păstrarea la cauza penală a mijloacelor materiale probă.

Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa totuşi precizează că prin ordonanţa organului de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de mijloac materiale de probă şi anexate la materialele cauzei penale: un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD.

Potrivit art. *****62 alin. (*****) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, *banii şi alte valori dobândite* pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. *****57 alin. (*****) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. *****57 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. *****64 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi *alţi purtători de informaţie tehnico-electronică*, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, mijloacul material de probă un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD a fost administrat în mod legal şi recunoscut în calitate de mijloc material de probă, se păstrează în original, deţinerea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, în privinţa căruia nu există cereri de restituire, iar prin urmare, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

8.***.** Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vasile Botnarenco nu a solicitat încasarea mijloacelor băneşti în calitate de cheltuieli judiciare, iar acestea nu au fost invocate nici prin rechizitoriu.

Cu privire la acţiunea civilă.

9.***.** În contextul dezbaterilor judiciare, instanţa notează că de către acuzarea de stat a fost solicitată admiterea acţiuni civile înaintată de partea vătămată, în privinţa cărora, partea apărării și inculpatul s-au expus că recunosc acțiunea civilă integral.

9.2. Astfel, instanţa subliniază că de către partea vătămată Railean Evghenia a solicit încasarea cu titlu de prejudiciu material prin infracţiune de la inculpat mijloace băneşti în cuantum de *****9500 lei,

9.3. Respectiv, în drept instanța reține că în conformitate cu art.2*****9 alin.(*****) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta *(acţiunea sau inacţiunea)* interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În conformitate cu art. 220 alin. (*****), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

În conformitate cu art.387 alin. (*****) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Iar art.397 pct.*****) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau *hotărîrea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei*.

La caz se reține și practica judiciară a Curții Supreme de Justiție reținută în încheierea nr. *****ra-*****03/2025 din 28 august 2025, din care rezultă că, art.397 alin. (*****) Cod de procedură penală oferă instanței de judecată dreptul de a repara dauna materială cauzată prin infracțiune, chiar dacă nu a fost înaintată o acțiune civilă. Totuși, acesta nu este o obligație, ci este un drept, care se aplică în special în cazul infracțiunilor pentru care cuantumul prejudiciului contează la încadrarea juridică a faptei (încheierea nr. *****ra-*****2*****7/2023. § 40).

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. *****998 alin. (*****) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (*****) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare *(transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.)*, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc *(despăgubire)*, stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Subsecvent, conform art. 2********** alin. (3) din Codul de procedură civilă, *dacă pîrîtul recunoaşte acţiunea, instanţa de judecată pronunţă o hotărîre de admitere a pretenției fără a cerceta probele. Dacă recunoaşterea contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului, instanţa*

de judecată emite o încheiere de respingere a recunoaşterii, care poate fi atacată odată cu fondul, continuînd examinarea în fond.

Reieșind din faptul că, inculpatul Ceban Alexei Valeriu și avocatul acestuia Constantin Mustea au recunoscut prejudicial cauzat părți vătămate, instanța de judecată conducîndu-se de prevederile legale menționate și neconstatînd careva încălcari ale drepturilor inculpatului, ajunge de a încasa din contul inculpatului a prejudicile material cauzat prin infracțiune în beneficiul părți vătămate.

10. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 80***** din Codul penal, *****62, 22*****-225, 329, 340, 364*****, 384, 385, 387, 389 şi 392-398, 437 alin. (*****) pct. *****2) din Codul de procedură penală, art. *****998, 2025 din Codul civil, art. 2********** alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Ceban Alexei Valeriu** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. *****86 alin. (*****) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data de 24 decembrie 2025.

Se aplică în privinţa lui Ceban Alexei Valeriu măsura preventivă - arestul preventiv, care se va menţine pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Mijloacele materială de probă: un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD, care se păstrează la materialele dosarului, se va deţine la cauza penală pe toata perioada păstrării sale.

Se încasează de la Ceban Alexei Valeriu în beneficiul lui Railean Evghenia (IDNP 20**********04700*****297) cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune, mijloace băneşti în sumă de *****9500 (nouăsprezece mii cinci sute) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de *****5 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunţării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 24 decembrie 2025.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător Eugeniu Russ